

الگوی علی هوش هیجانی، اسکیزوتایپی و آسیب روانی

دکتر منصور بیرامی^۱، دکتر عباس بخشی پور رودسری^۱، فاطمه هداوند خانی^۲

Causal Model in Emotional Intelligence, Schizotypy and Psychopathology

Mansour Bayrami^۱, Abbas Bakhshipour Roodsari^۱, Fateme Hadavandkhani^{*}

Abstract

Objectives: To assess the relationship of emotional intelligence, schizotypy and psychopathology. **Method:** In this descriptive-analytical study 150 normal high school students (94 girls and 56 boys) aged 14 to 17 years (15.5 ± 0.67) in the educational year 1387-1388 in Shahr-e-Rey, completed schizotypal trait questionnaire (STA), Modified Schutte (Emotional Intelligence) EI Scale (MSEIS), and three subtests of Symptom Checklist-90-Revised (SCL-90-R), namely, psychoticism, hostility, and paranoid ideation. Data analysis was done by SPSS 11.5 and LISREL 8.54 using independent t-test U, Mann-Whitney test, and path analysis. **Results:** Path analysis revealed a causal relationship between EI and psychopathology ($t=-4.03$, $p \leq 0.05$); as well as a causal relationship between emotion appraisal and magical thinking ($t=-2.25$, $p \leq 0.05$), paranoid ideation ($t=2.03$, $p \leq 0.05$) and schizotypy ($t=-3.39$, $p \leq 0.05$). **Conclusion:** An accurate assessment of the relationship between factors revealed that emotion appraisal has a causal effect on schizotypy and psychopathology. Emotion appraisal is the perception and evaluation of the emotional situation in oneself as well as others. In fact, individuals with positive emotion appraisal and evaluation are at lower risk of developing signs of schizotypy and psychopathology.

Key words: emotional intelligence; schizotypy; psychopathology

[Received: 24 December 2009; Accepted: 7 August 2010]

چکیده

هدف: بررسی رابطه هوش هیجانی، اسکیزوتایپی و آسیب روانی هدف پژوهش حاضر بود. **روش:** در این پژوهش توصیفی-تحلیلی ۱۵۰ دانش آموز (۹۶ دختر و ۵۶ پسر)، در دامنه سنی ۱۴ تا ۱۷ سال (۱۵/۵۴±۰/۶۷) از دو دبیرستان عادی ناجیه یک شهری در سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸ به پرسشنامه های صفات اسکیزوتایپی (STA)، هوش هیجانی تجذیب‌پذیر شانه (MSEIS) و سه خردمندانه SCL-90-R پاسخ دادند. تجزیه و تحلیل داده ها با کمک نرم افزارهای LISREL 8.54 و SPSS 11.5 و به روش آزمون T مستقل، U من ویتی و تحلیل مسیر انجام شد. **یافته ها:** تحلیل مسیر نشان داد هوش هیجانی با آسیب روانی ($t=-4/03$, $p \leq 0/05$) و ارزیابی هیجان ها با تفکر جادویی ($t=-2/25$, $p \leq 0/05$)، ایله پردازی پارانوئیدی ($t=-2/03$, $p \leq 0/05$) و روان پریشی گرامی ($t=-3/39$, $p \leq 0/05$) رابطه علی دارد. **نتیجه گیری:** بررسی دقیق ارتباط میان متغیرهای نشان داد ارزیابی هیجان ها اثر علی بر عوامل اسکیزوتایپی و آسیب روانی دارد. ارزیابی هیجان به معنی درک و برداشت فرد از وضعیت هیجانی مشاهده شده در خود و دیگری است. در واقع احتمال مشاهده نشانه های اسکیزوتایپی و آسیب روانی در افرادی که ارزیابی و برداشت مثبت از امور هیجانی دارند، کمتر است. **کلیدواژه:** هوش هیجانی؛ اسکیزوتایپی؛ آسیب روانی

۱۶
۱۶

[دریافت مقاله: ۱۳۸۸/۱۰/۳؛ پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۵/۱۶]

^۱ دکترای روانشناسی، دانشیار دانشگاه تبریز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی؛ ^۲ دانشجوی دکترای روانشناسی عمومی، دانشگاه تبریز، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی. تبریز، خیابان ۲۹ بهمن، دانشگاه تبریز، دورنگار: ۵۵۹۰۳۹۷۳ (نویسنده مسئول). E-mail: fhadavandkhani@gmail.com

* Corresponding author: PhD. Student in General Psychology, Faculty of Psychological and Educational Sciences, Tabriz University, 29 Bahman St., Tabriz, Iran, IR. Fax: +9821-55903973, E-mail:fhadavandkhani@gmail.com; ^a PhD. in Psychology, Associated Prof. of Tabriz University.

مقدمه

معمولًا در موقعیت‌های هیجانی به شیوه‌ای خاص عمل می‌کنند. در این سطح تمرکز بر این نیست که مردم چه می‌دانند و یا چه می‌توانند انجام دهند، بلکه نکته مهم این است که آنها معمولًا چگونه رفتار می‌کنند. برای مثال، اگر از برخی افراد به طور شفاف خواسته شود که ه در موقعیت خشم، از تکنیک پرت کردن حواس استفاده کنند، می‌توانند این کار را انجام دهنند، اما با اراده و اختیار خود نمی‌توانند. این سطوح ارتباط چندانی با هم ندارند؛ دانش لزوماً به توانایی و توانایی لزوماً به کاربستن نمی‌انجامد (نقل از نلیس^۵، کویدبچ^۶، میکولا جزاک و هنسن^۷. ۲۰۰۹).

بررسی‌های بسیاری رابطه هوش هیجانی با سلامت روان را تأیید کرده‌اند: هوش هیجانی دانشجویان با سلامت عمومی آنان رابطه مثبت دارد (بنی‌هاشمیان، صیف و مؤذن، ۲۰۰۹)، آموزش مؤلفه‌های هوش هیجانی سبب بهبود سلامت روان می‌شود، بهطوری که نشانه‌های بیماری را کاهش می‌دهد (اسماعیلی، احمدی، دلاور و شفیع‌آبادی، ۲۰۰۷)، هوش هیجانی کارمندان می‌تواند ۵۰٪ پراکندگی سلامت روان را تبیین کند (اسدی، برجعلی و جمهوری، ۲۰۰۷) و هوش هیجانی - اجتماعی پیش‌بینی کننده معنادار سلامت روان است (فنی، موتایی، شکیبا و باروتی، ۲۰۰۸).

رابطه اسکیزوتابی و هوش هیجانی نیز بررسی شده است: افراد دارای نمره اسکیزوتابی بالا در شرح و بسط هیجان تجربه شده خود (هنری^۸ و همکاران، ۲۰۰۹)، در نمره کلی هوش هیجانی و خرد مقیاس‌های دریافت و کترول هیجان (آگوایر، سرگی و لوی، ۲۰۰۸) و در تعادل هیجانی (کرنز و بکر^۹، ۲۰۰۸) مشکل دارند. پژوهش دیگری نشان داد اسکیزوتابیپهای آشفته در تنظیم هیجانی و اسکیزوتابیپهای با نشانه‌های منفی در تجربه و پردازش هیجان مشکل دارند (کرنز، ۲۰۰۶).

اسکیزوتابی را بروز غیربالینی عوامل زیستی موجود در اسکیزوفرنیا و سایر اختلالات طیف اسکیزوفرنیا (اختلال شخصیت اسکیزوتابیال، اختلال شخصیت اسکیزوئید و اسکیزوفرنیا) دانسته‌اند (کلاریچ^۱، ۱۹۹۴؛ کلاریچ و بیچ^۲، ۱۹۹۵). اسکیزوتابی در انواع، مشابه اسکیزوفرنیا است: اسکیزوتابی با نشانه‌های مثبت (هدیان و افکار غیرعادی)، اسکیزوتابی با نشانه‌های منفی (بی‌لذتی و انزوا) و اسکیزوتابی آشفته. در واقع صفات اسکیزوتابی حالت ضعیف تر نشانه‌های اسکیزوفرنیا هستند (کرنز^۳، ۲۰۰۶).

افراد اسکیزوتابی مانند افراد مبتلا به اسکیزوفرنیا مشکلاتی در هوش هیجانی^۴ دارند (آگوایر^۵، سرگی^۶ و لوی^۷). هوش هیجانی به صورت توانایی ادراک، کترول و ارزیابی هیجان‌ها تعریف شده است (جانسون^۸، بیتی^۹ و هلدورث^{۱۰}، ۲۰۰۹). سه رویکرد اصلی به هوش هیجانی، شامل رویکرد توانایی^{۱۱}، صفت^{۱۲} و سه‌بخشی^{۱۳}، تعاریف و روش‌های ارزیابی متفاوتی دارند؛ در رویکرد توانایی، به توانایی‌های ذهنی نسبتاً مستقلی اشاره می‌شود که به پردازش اطلاعات هیجانی مرتبط‌اند (مهیر^{۱۴} و همکاران، ۲۰۰۸)، به نقل از یلیامز^{۱۵}، دلی^{۱۶}، برن‌ساید^{۱۷} و هموند-رلی^{۱۸}، ۲۰۰۹) و در رویکرد صفات، هوش هیجانی یک صفت شخصیتی به حساب می‌آید که در سطوح زیرین شخصیت جای دارد (پتریدیس^{۱۹} و همکاران، ۲۰۰۷)، به نقل از همان‌جا. هوش هیجانی در رویکرد توانایی با آزمون‌هایی مشابه آزمون هوش و در رویکرد صفات با پرسش‌نامه‌های خودسنجی سنجیده می‌شود (ولیامز و همکاران، ۲۰۰۹). الگوی سه‌بخشی (میکولا جزاک^{۲۰}، پترایدز^{۲۱}، کامنر^{۲۲} و لامینت^{۲۳}، ۲۰۰۹) سه سطح برای هوش هیجانی در نظر می‌گیرد: دانش^{۲۴}، توانایی و صفت. سطح دانش به این که فرد درباره هیجان‌ها چه می‌داند و میزان پیچیدگی و گستردگی دانش هیجان‌ها اشاره دارد. سطح توانایی به به کارگیری دانش هیجان در موقعیت‌های هیجانی و اجرای تکنیک‌های آموخته شده اشاره دارد. در اینجا مهم این نیست که فرد چه می‌داند، مهم آن است که فرد در موقعیت‌های هیجانی چه رفتاری انجام می‌دهد. برای مثال، اگرچه بسیاری از مردم می‌دانند که پرت کردن حواس یک تکنیک کارآمد در کاهش خشم است، تنها تعداد بسیار کمی می‌توانند هنگام خشم این تکنیک را اجرا کنند. سطح صفت به آمادگی ارشی اشخاص اشاره دارد، به این معنی که افراد

1- Claridge	2- Beech
3- Kerns	4- emotion intelligence
5- Aguirre	6- Sergi
7- Levy	8- Johnson
9- Batey	10- Holdsworth
11- ability	12- trait
13- tripartite	14- Meyer
15- Williams	16- Daley
17- Burnside	18- Hammond-Roeley
19- Petrides I	20- Mikolajczak
21- Petrides	22- Coumans
23- Luminet	24- knowledge
25- Nelis	26- Quoidbach
27- Hanssen	28- Henry
29- Becker	

(بار-آن، ۱۹۹۶) ۰/۶۷ برآورد شده است (به نقل از بخشی پور، زارعان و اسدالله پور، ۲۰۰۹). همسانی درونی نسخه فارسی آن روی ۶۷۷ دانشجوی ایرانی ۰/۸۴ گزارش شده است (همان جا).

۳- خرده مقیاس‌های خصوصت^{۱۶}، روان‌پریشی گرایی^{۱۷} و ایده‌پردازی پارانوئیدی^{۱۸} از فهرست تجدیدنظرشده ۹۰ عالمتی^{۱۹} (SCL-90-R) (دروگاتیس^{۲۰}، ۱۹۸۳). این آزمون خودسنجی برای سنجش سریع نوع و شدت نشانه‌های بیماری روانی است که از ۹۰ عبارت توصیفی در مورد نشانه‌های بیماری تشکیل شده است و بر مبنای مقیاس پنج درجه‌ای لیکرت (=هیچ تا =خیلی زیاد) پاسخ داده می‌شود. این آزمون نه بعد متفاوت نشانه‌ها را می‌سنجد که در این پژوهش فقط از سه خرده مقیاس ایده‌پردازی پارانوئیدی، روان‌پریشی گرایی و خصوصت استفاده شد. اعتبار خرده مقیاس ایده‌پردازی پارانوئیدی در بیماران روانی سرپایی ۰/۷۹ گزارش شده است (مارنات^{۲۱}، ۲۰۰۳). باقی یزدی، بوالهربی و شاه محمدی (۱۹۹۴) ضریب پایایی نسخه فارسی این آزمون را به روش بازآزمایی ۰/۹۷ و حساسیت، ویژگی و کارایی آن را به ترتیب ۰/۹۴، ۰/۹۸ و ۰/۹۶ گزارش کردند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها با کمک نرم افزارهای SPSS^{۲۲} و LISREL 8.54^{۲۳} (یورسکاگ^{۲۴} و سوربورم^{۲۵}، ۲۰۰۳) و به روش آزمون t مستقل^{۲۶}، U من ویتنی^{۲۷} و تحلیل مسیر^{۲۸} انجام شد.

یافته‌ها

جدول ۱ نتایج کاربرد آزمون t مستقل و U من ویتنی را به تفکیک جنسیت در مورد ابزارهای مورد استفاده نشان

1- Schizotypy Trait Questionnaire- form A	
2- Broks	3- Cyhlarova
4- magical thinking	
5- unusual perceptual experiences	
6- paranoid ideation	
7- Modified Schutte Emotional Intelligence Scale	
8- Austin	9- Saklofske
10- Huang	11- Mc-Kenney
12- optimism/mood regulation	
13- utilization of emotions	
14- appraisal of emotions	
15- Bar-On emotional quotient	
16- hostility	17- psychotism
18- paranoid ideation	
19- Symptom Checklist-90- Revised	
20- Derogatis	21- Marnat
22- Statistical Package for the Social Science- version 11.5	
23- Linear Structural Relationships- version 8.54	
24- Jöreskog	25- Sörbom
26- independent t test	27- U Mann Whitney
28- Path analysis	

با توجه به مطالب بالا، پژوهش حاضر با دو هدف ۱- بررسی رابطه هوش هیجانی و آسیب روانی و ۲- بررسی رابطه هوش هیجانی و اسکیزوتایپی انجام شد.

روشن

جامعه این پژوهش توصیفی- تحلیلی شامل کلیه دانش آموزان پایه اول و دوم دو دبیرستان دخترانه و پسرانه ناحیه یک شهری در سال تحصیلی ۱۳۸۷-۸۸ بود. با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس ۲۵۰ نفر به پرسش‌نامه‌ها پاسخ دادند که با حذف پرسش‌نامه‌های مخدوش، در نهایت حجم نمونه به ۱۵۰ نفر ۹۴ دختر (۶۲/۷ درصد) و ۵۶ پسر (۳۷/۳ درصد) با دامنه ۱۴ تا ۱۷ سال (۱۵/۵۴±۰/۶۷) رسید.

در این پژوهش ابزارهای زیر به کار برده شد:

۱- آزمون صفات اسکیزوتایپی^۱ (STA). نسخه ابتدایی این پرسش‌نامه برای تشخیص اسکیزوتایپی توسط کلاریچ و بروکس^۲ (۱۹۸۴) طراحی و سپس نسخه کودکان و نوجوانان آن توسط سیهلا روا^۳ و کلاریچ (۲۰۰۵) معرفی شد. این پرسش‌نامه خودسنجی ۳۷ گویه‌ای به صورت بلی / خیر پاسخ داده می‌شود. هر پاسخ بلی یک نمره می‌گیرد و جمع این نمرات، نمره کل فرد در اسکیزوتایپی است. سه عامل تفکر جادویی^۴، تجربه‌های ادراکی نامعمول^۵ و ایده‌پردازی پارانوئیدی^۶ برای این پرسش‌نامه شناسایی شده است. آلفای کرونباخ ۰/۷۶۵ نشان‌گر ثبات درونی قابل قبول آن است (رضپناه، ۲۰۰۸). در این آزمون متوسط امتیاز افراد عادی نسب به بیماران مبتلا به اسکیزوفرنیا به طور معنی دار پائین تر است ($p < 0/047$) که نشان‌دهنده روابطی تشخیصی قابل قبول این آزمون است (همان جا).

۲- آزمون هوش هیجانی تجدیدنظرشده شاته^۷ (MSEIS) یک پرسش‌نامه خودسنجی ۴۱ گویه‌ای است که هوش هیجانی خصیصه‌ای را روی مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (۱= کاملاً مخالفم تا ۵= کاملاً موافقم) می‌سنجد (آستین^۸، ساکلوفسکی^۹، هیونگ^{۱۰} و مک‌کنی^{۱۱}، ۲۰۰۴). این پرسش‌نامه در واقع نسخه تجدیدنظرشده مقیاس هوش هیجانی شاته و همکاران (۱۹۹۸) است که سه عامل خوش‌بینی / تنظیم خلق^{۱۲}، بهره‌جویی از هیجان‌ها^{۱۳} و ارزیابی هیجان‌ها^{۱۴} برای آن شناسایی شده است. ضرایب اعتبار درونی کل آزمون و عامل‌ها به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۷۸، ۰/۹۸ و ۰/۷۶ گزارش شده است. اعتبار ملاکی آن با بهره هوش هیجانی بار-آن^{۱۵}

متن و جدول‌ها نمره این بخش با SCL-90-R نشان داده می‌شود) و نیز برای هر یک از این سه خرده‌مقیاس به صورت تفکیکی نشان داد میانگین خرده‌مقیاس خصوصت در دختران بالاتر از پسран است ($t=2/06$, $p \leq 0/040$).

از آنجا که توزیع عامل‌های دوم و سوم MSEIS با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف نرم‌النحو نبود، برای این دو خرده‌مقیاس از آزمون ناپارامتری U من‌ویتنی استفاده شد. نتایج تفاوتی را میان دختران و پسران در نمرات MSEIS نشان نداد.

می‌دهد. از آنجا که توزیع عامل سوم STA با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف نرم‌النحو نبود، در مورد این خرده‌مقیاس از آزمون ناپارامتری U من‌ویتنی استفاده شد. نتایج نشان داد دختران در نمره کل اسکیزوتایپی ($t=2/006$, $p \leq 0/046$) و تجربه‌های ادراکی نامعمول ($t=2/015$, $p \leq 0/041$) نمره بالاتری دارند.

کاربرد آزمون t مستقل برای نمره به دست آمده از مجموع نمره‌های سه خرده‌مقیاس خصوصت، روان‌پریشی گرایی و ایده‌پردازی پارانوئیدی از آزمون SCL-90-R (از این پس در

جدول ۱- آزمون t مستقل و U من‌ویتنی برای STA، آزمون t مستقل برای SCL-90-R و آزمون t مستقل و U من‌ویتنی برای MSEIS به تفکیک جنسیت

p	t/z	میانگین (انحراف معیار)	خرده‌مقیاس‌ها
0/006	$t=2/081$	(5/47) ۱۹/۷۲ (5/77) ۱۷/۰۷	زن مرد
0/061	$t=1/088$	(۳/۰۸) ۷/۰۸ (۲/۳۷) ۶/۱۷	زن مرد
0/015	$t=2/046$	(۲/۱۱) ۲۲/۰۸ (۲/۹۸) ۲۱/۰۵	زن مرد
0/072	$z=-1/099$	(۱/۷۲) ۴/۸۶ (۱/۶۸) ۴/۳۰	زن مرد
0/065	$t=1/086$	(۱/۲۵) ۳۲/۱۱ (۱/۲۷) ۲۸/۱۴	زن مرد
0/040	$t=2/06$	(۵/۲) ۹/۳۱ (۴/۷) ۷/۵۵	زن مرد
0/457	$t=0/0746$	(۵/۸۴) ۱۰/۷۶ (۵/۷۲) ۱۰/۰۳	زن مرد
0/052	$t=1/095$	(۴/۴۸) ۱۲/۰۳ (۴/۴۴) ۱۰/۵۵	زن مرد
0/151	$t=1/044$	(۱۹/۱۷) ۱۳۸/۲۱ (۱۵/۲۲) ۱۳۱/۸۷	زن مرد
0/159	$t=1/041$	(۷/۲۵) ۳۵/۹۰ (۵/۸۶) ۳۴/۲۸	زن مرد
0/953	$z=0/058$	(۶/۲۳) ۲۴/۰۸ (۳/۹۹) ۲۳/۶۰	زن مرد
0/062	$z=-1/089$	(۳/۹۹) ۲۱/۶۹ (۳/۶۷) ۲۰/۶۷	زن مرد

شکل ۲ رابطه هوش هیجانی را با عامل‌های اسکیزوتایپی و سه خرد مقیاس SCL-90-R نشان می‌دهد: رابطه عَلَى معنی دار بین هوش هیجانی و تجربه‌های ادراکی نامعمول ($t=0/05$, $p\leq0/05$)، روان پریشی گرایی ($t=-2/69$, $p\leq0/05$)، خصوصت ($t=0/05$, $p\leq0/05$)، روان پریشی گرایی ($t=-3/64$, $p\leq0/05$) و ایده‌پردازی پارانوئیدی ($t=0/05$, $p\leq0/05$) وجود داشته، ضرایب مسیر آنها به ترتیب $0/22$, $0/19$, $0/29$, $0/30$, $0/16$ بود.

همان طور که شکل ۳ نشان می‌دهد عامل سوم هوش هیجانی (ارزیابی هیجان‌ها) با R-SCL-90 ($t=0/92$, $p\leq0/05$) و اسکیزوتایپی ($t=-2/75$, $p\leq0/05$) رابطه عَلَى معنی دار دارد.

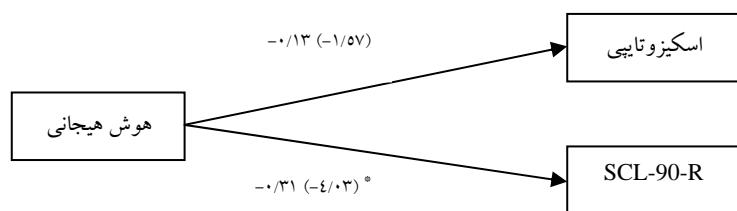
جدول ۲ ماتریس همبستگی میان MSEIS و SCL-90-R و STA و خرده مقیاس‌های آنها را نشان می‌دهد. همبستگی میان هوش هیجانی و عوامل آن با SCL-90-R و STA منفی بود. بالاترین میزان همبستگی مربوط به همبستگی میان روان پریشی گرایی و STA بود ($r=0/860$, $p\leq0/01$).

ضرایب همبستگی جدول ۲ بیانگر ارتباط موجود میان برخی متغیرها و مجوزی برای انجام تحلیل مسیر است. تحلیل مسیر توسط نرم افزار LISREL 8.54 نتایج زیر را به دست داد: شکل ۱ نشان می‌دهد هوش هیجانی با آسیب روانی رابطه عَلَى داشته ($t=0/03$, $p\leq0/05$), ضریب مسیر آن $0/31$ است.

جدول ۲- ماتریس همبستگی میان متغیرها

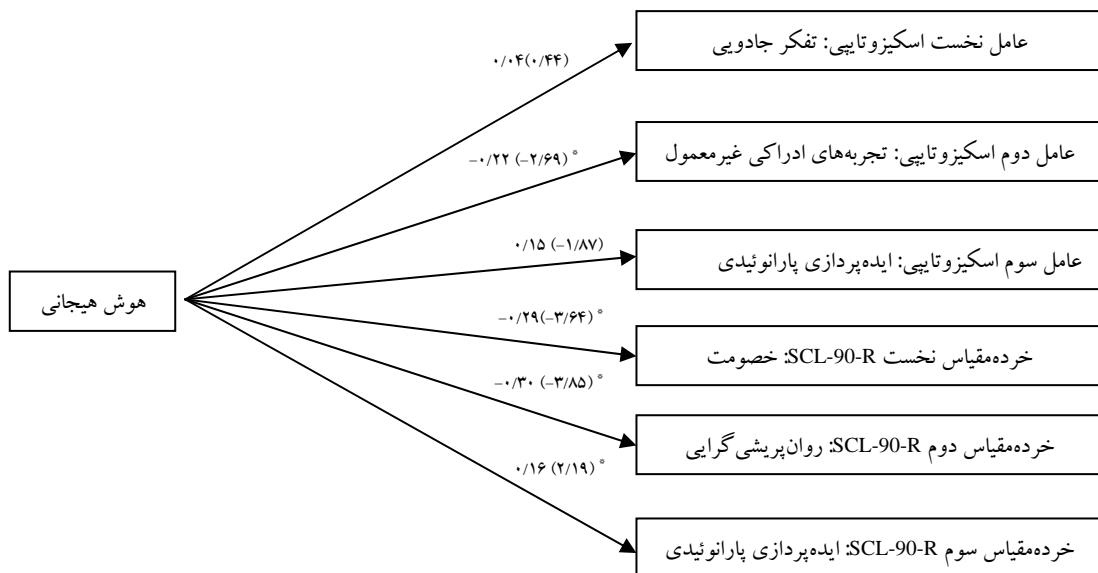
آرمنون ها	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱- هوش هیجانی	$-0/177^{**}$	$-0/302^{**}$	$-0/287^{**}$	$-0/314^{**}$	$-0/152$	$-0/216^{**}$	$0/036$	$-0/128$	$0/634$	$0/648$	$0/794$	۱
۲- تنظیم هیجان‌ها	$-0/073$	$-0/152$	$-0/158$	$-0/158$	$-0/077$	$-0/060$	$0/065$	$-0/007$	$0/358^{**}$	$0/350^{**}$	۱	
۳- بهره‌جویی از هیجان‌ها	$-0/159$	$-0/242^{**}$	$-0/198$	$-0/246^{**}$	$-0/187$	$-0/156$	$-0/011$	$-0/131$	$0/357^{**}$	۱		
۴- ارزیابی هیجان‌ها	$-0/114$	$-0/248^{**}$	$-0/255^{**}$	$-0/255^{**}$	$0/118$	$-0/297^{**}$	$-0/113$	$-0/235^{**}$	۱			
۵- اسکیزوتایپی	$0/351^{**}$	$0/467^{**}$	$0/365^{**}$	$0/482^{**}$	$0/728^{**}$	$0/735^{**}$	$0/828^{**}$	۱				
۶- تفکر جادویی	$0/162^*$	$0/352^{**}$	$0/161^*$	$0/282^{**}$	$0/485^{**}$	$0/359^{**}$	۱					
۷- تجربه‌های ادراکی نامعمول	$0/362^{**}$	$0/370^{**}$	$0/412^{**}$	$0/461^{**}$	$0/369^{**}$	۱						
۸- ایده‌پردازی پارانوئیدی (اسکیزوتایپی)	$0/305^{**}$	$0/366^{**}$	$0/295^{**}$	$0/392^{**}$	۱							
SCL-90-R-۹	$0/813^{**}$	$0/860^{**}$	$0/804^{**}$	۱								
۱۰- خصوصت	$0/493^{**}$	$0/505^{**}$	۱									
۱۱- روان پریشی گرایی	$0/577^{**}$	۱										
۱۲- ایده‌پردازی پارانوئیدی (SCL-90-R)	۱											

* $p\leq0/05$; ** $p\leq0/01$

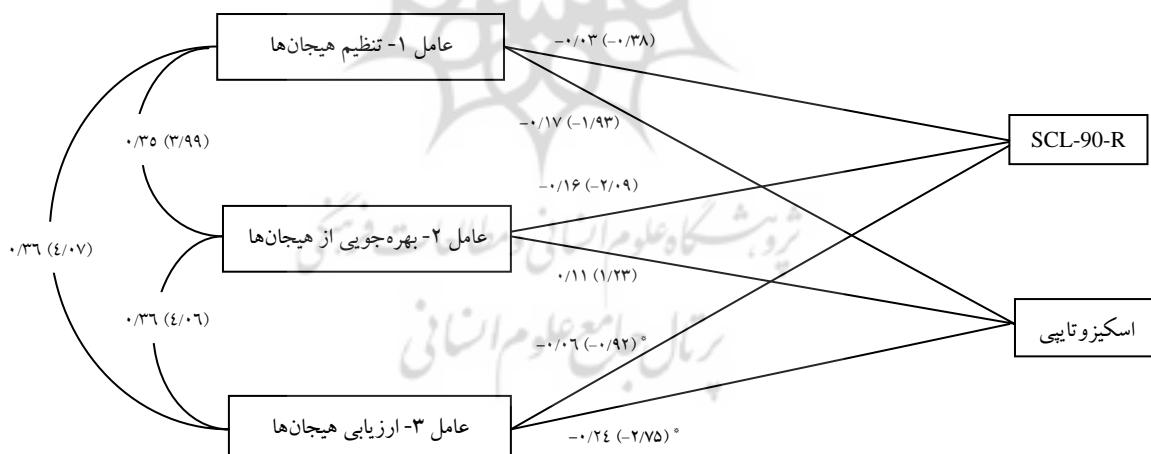
* $p\leq0/05$

شکل ۱- نمودار مسیر برondاد رابطه عَلَى هوش هیجانی با اسکیزوتایپی SCL-90-R

* $p \leq 0.05$

شکل ۲- نمودار مسیر برondاد رابطه علی هوش هیجانی با سه عامل اسکیزوتایپی و سه خرد مقیاس SCL-90-R

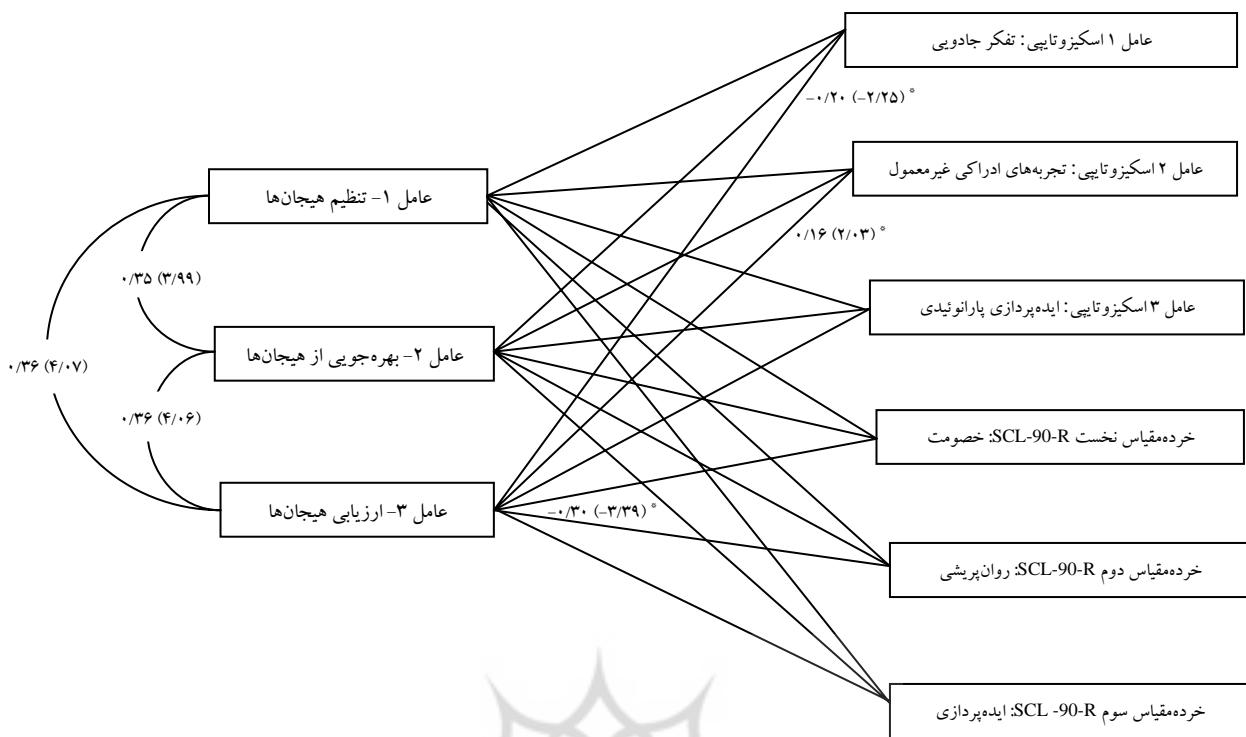

* $p \leq 0.05$

شکل ۳- نمودار مسیر برondاد رابطه علی عامل‌های هوش هیجانی با اسکیزوتایپی و SCL-90-R

تجربه‌های ادراکی نامعمول ($t=-2.03$, $p \leq 0.05$) و روان‌پریشی گرایی ($t=-3/39$, $p \leq 0.05$) رابطه علی معنی‌دار داشته، ضرایب مسیر آنها به ترتیب -0.20 , -0.16 , -0.30 است.

همان‌طور که شکل ۴ نشان می‌دهد، در بررسی رابطه علی میان عامل‌های هوش هیجانی با عامل‌های اسکیزوتایپی و خرد مقیاس‌های SCL-90-R، عامل سوم هوش هیجانی (ارزیابی هیجانها) با تفکر جادویی ($t=-2.25$, $p \leq 0.05$),

 $* p \leq 0.05$

شکل ۴- نمودار مسیر برونداد رابطه علی عامل‌های هوش هیجانی با عامل‌های اسکیزوتایپی و خرد مقیاس‌های SCL-90-R

۲۲
—
22

بحث

همچنین با یافته‌های بنی‌هاشمیان و همکاران (۲۰۰۹)، اسماعیلی و همکاران (۲۰۰۷)، اسدی و همکاران (۲۰۰۷) و فتی و همکاران (۲۰۰۸) هم خوانی دارد. در مورد هدف دوم پژوهش، یافته‌ها نشان داد نمره کلی هوش هیجانی ۲۲ درصد واریانس تجربه‌های ادراکی نامعمول را به صورت منفی تبیین می‌کند، به بیان دیگر رابطه علی منفی معنی دار با آن دارد (شکل ۲). بررسی دقیق‌تر ارتباط میان متغیرها نشان داد عاملی از هوش هیجانی که اثر علی مهمی بر متغیرهای اسکیزوتایپی و آسیب روانی دارد، ارزیابی هیجان‌هاست و دو عامل دیگر هوش هیجانی رابطه معنی داری با این متغیرها ندارند (شکل ۳). ارزیابی هیجان‌ها به معنی درک و برداشت فرد از وضعیت هیجانی مشاهده شده در خود یا دیگران است. به بیان دیگر احتمال مشاهده عالیم اسکیزوتایپی و آسیب روانی در افرادی که ارزیابی و برداشت

همان‌طور که مشاهده شد نمره کلی هوش هیجانی با نمره کلی اسکیزوتایپی رابطه علی نداشت (شکل ۱)، اما با خرد مقیاس‌های آن (شکل ۲) رابطه علی منفی نشان داد. بدین ترتیب هدف نخست این پژوهش که بررسی رابطه هوش هیجانی با آسیب روانی بود، حاصل شد. جانسون و همکاران (۲۰۰۹) با استفاده از معادلات ساختاری نشان دادند هوش هیجانی خصیصه‌ای، افزون بر اثر مستقیمی که بر سلامت دارد، واسطه شخصیت و سلامت نیز هست. گرونون^۱، چمرو-پرموزیک^۲، آرتچ^۳ و فارنهام^۴ (۲۰۰۸) هوش هیجانی خصیصه‌ای را واسطه عوامل شخصیت (برون‌گرایی، انعطاف‌پذیری، دلپذیری‌بودن و باوجود‌بودن) و سلامت و آگوستو^۵، لوپز-زفار^۶، بربیاس-مارتوس^۷ و آگویلار-لازون^۸ (۲۰۰۸) نیز هوش هیجانی را عامل تسهیل‌کننده سلامت دانستند. شاته، مالوف^۹، ثرستینسون^{۱۰}، بهولار^{۱۱} و رک^{۱۲} (۲۰۰۷) در فراتحلیلی ارتباط قوی هوش هیجانی خصیصه‌ای با سلامت روان را نشان دادند. بخشی‌بور و همکاران (۲۰۰۹) نیز در یک بررسی به همین رابطه دست یافتند. این یافته‌ها

1- Greven	2- Chamorro-Premuzic
3- Arteche	4- Furnham
5- Augusto	6- López-Zafra
7- Berrios-Martos	8- Aguilar-Luzón
9- Malouff	10- Thorsteinsson
11- Bhullar	12- Rooke

بودند، پس از شرکت در یک دوره هشت هفته‌ای آموزش مهارت‌های اجتماعی (هوش هیجانی یکی از بخش‌های مهارت اجتماعی است)، بهبود معنی‌داری در مهارت‌های اجتماعی و کاهش صفات اسکیزوپاتیپی نشان دادند.

استفاده از نمونه دانش آموزی که قدرت تعیین نتایج را به کل جامعه کاهش می‌دهد، محدودیت پژوهش حاضر بود. تکرار این پژوهش با نمونه‌های دیگر و نیز پژوهش‌های مداخله‌ای-آموزشی هوش هیجانی برای افراد اسکیزوپاتیپال برای ادامه راه پیشنهاد می‌شود.

سپاسگزاری

از مدیران دیبرستان‌های دخترانه الغدیر و پسرانه خاتم الانبیاء شهر ری، سرکار خانم سهیلا عامری و جناب آقای حسین داودآبادی صمیمانه قدردانی می‌شود.
[بنابر اظهار نویسنده مسئول مقاله، حمایت مالی از پژوهش و تعارض منافع وجود نداشته است.]

منابع

- Aguirre, F., Sergi, M. J., & Levy, C. A. (2008). Emotional intelligence and social functioning in persons with schizotypy. *Schizophrenia Research*, 104, 255-264.
- Asadi, J., Borjali, A., & Jomehri, F. (2007). Relationship between emotional intelligence, job burnout and mental health in staff of Iran Khodro Co. *Counseling Research and Developments*, 22, 41-56. (Persian)
- Augusto, J. M., López-Zafra, E., Berrios-Martos, M. P., & Aguilar-Luzón, M. D. C. (2008). The relationship between emotional intelligence, occupational stress and health in nurses: A questionnaire survey. *International Journal of Nursing Studies*, 45, 888-901.
- Austin, E. J., Saklofske, D. H., Huang, S. H. S., & McKenney, D. (2004). Measurement of trait emotional intelligence: Testing and cross-validating a modified version of Schutte et al. (1998) measure. *Personality and Individual Differences*, 36, 555-562.
- Bagheri-Yazdi, S. A., Bolhari, J., & Shah-Mohammadi, D. (1994). Epidemiologic investigation of mental disorders in rural areas of Yazd. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 1, 32-41. (Persian)

مثبت از وقایع هیجانی دارند، کمتر است، زیرا رابطه ارزیابی هیجان‌ها با هر دو متغیر منفی بود.

در آخرین سطح تحلیل که به بررسی رابطه عامل‌های هوش هیجانی با سطوح دو متغیر دیگر پرداخته شد، تنها عامل مهم در تبیین واریانس عامل‌های اسکیزوپاتیپی و خردمندی‌های R-SCL-90-R، ارزیابی هیجان‌ها نشان داده شد. به این ترتیب که ارزیابی هیجان‌ها بر تفکر جادویی و تجربه‌های ادراکی نامعمول (از اسکیزوپاتیپی) و نیز روانپریشی گرایی (از R-SCL-90) تأثیرگذار بود.

یافته‌های پژوهشی نشان داده است اسکیزوپاتیپی آشفته با اختلال در تنظیم هیجانی و اسکیزوپاتیپی نشانه‌های منفی با اختلال در تجربه و پردازش هیجانی (ونه در بیان هیجان) دریافتند اسکیزوپاتیپ‌ها نمره کلی هوش هیجانی پایین‌تری دارند، همچنین در دو بعد هوش هیجانی (ادراک و کنترل هیجان) نیز با گروه کنترل تفاوت معنی‌دار دارند. پژوهش دیگری نشان داد مهارت‌های پیچیده‌تر شناخت اجتماعی (مانند ادراک هیجان) در اسکیزوپاتیپ‌ها مشکل دارد (پلاتک^۱ و همکاران، ۲۰۰۵). یافته‌های پژوهش حاضر با این یافته‌ها هم‌سو است.

این یافته‌ها اهمیت آموزشی و درمانی دارند؛ اگرچه میهل^۲ (۱۹۹۰) اسکیزوپاتیپی را در اصل یک اختلال نورولوژیک ژنتیک می‌داند و بر این باور است که برای ابتلای به اسکیزووفرنیای حقیقی^۳ (در مقابل اسکیزووفرنیای کاذب) حضور اسکیزوژن^۴ (ژن اسکیزووفرنیا) الزامی است، وجود عوامل مستعد کننده محیطی مانند حوادث کودکی و بدشائی بزرگ‌سالی را نیز برای ظهور آسیب روانی ضروری می‌داند. در واقع سازمان شخصیتی اسکیزوپاتیپال در تعامل با محیط اجتماعی باعث تسهیل بروز اسکیزووفرنیا می‌شود (همانجا). از سوی دیگر گلمن^۵ (۱۹۹۵) بر این باور است هوش هیجانی، نوعی توانایی است که می‌توان آن را آموزش داد. با در کنار هم گذاشتن این دو مطلب می‌توان نتیجه گرفت که با آموزش هوش هیجانی، به خصوص عوامل اساسی آن مانند ارزیابی هیجان‌ها (مانند ارتقای توانایی فرد در برداشت از هیجان‌های خود و دیگران)، می‌توان آسیب‌پذیری افراد در معرض خطر را کاهش داد. در این راستا لیبرمن^۶ و رابرتسون^۷ (۲۰۰۵) نشان دادند دانش آموزان دیبرستانی که با استفاده از پرسش‌نامه شخصیت اسکیزوپاتیپال به عنوان اسکیزوپاتیپ مشخص شده

1- Platek
3- true schizophrenia
5- Goleman
7- Robertson

2- Meehl
4- schizogene
6- Liberman

- Bakhshipour, A., Zarean M., & Asadollahpour, A. (2009). Psychometric properties of Modified Schutte EI Scale (MSEIS). *Journal of Psychology*, 12(4), 429-444. (Persian)
- Banihashemian, K., Seif, M. H., & Moazzen, M. (2009). Relationship between pessimism, general health and emotional intelligence in college students at Shiraz University and Shiraz University of Medical Sciences. *Journal of Babol University of Medical Sciences*, 11 (1), 49-56. (Persian)
- Bar-On, R. (1996). *The Emotional Quotient Inventory (EQ-i): A test of emotional intelligence*. Toronto: Multi-Health Systems.
- Claridge, G. (1994). Single indicator of risk for schizophrenia: Probable fact or likely myth? *Schizophrenia Bulletin*, 20, 151-168.
- Claridge, G., & Beech, T. (1995). Fully and quasi-dimensional constructions of schizotypy. In. A. Raine, T. Lenex, S. A. Mednick (Eds.), *Schizotypal Personality*. New York: Cambridge University Press, 192-216.
- Claridge, G., Broks, P. (1984). Schizotypy and hemisphere function: In theoretical considerations and the measurement of schizotypy. *Personality and Individual Differences*, 5(6), 633-648.
- Cyhlarova, E., & Claridge, G. (2005). Development of a version of the schizotypy traits questionnaire (STA) for screening children. *Schizophrenia Research*, 80, 253-261.
- Derogatis, L. R. (1983). SCL-90-R administration, scoring & procedures manual-II. Towson, MD: Clinical Psychometric Research, 14-15.
- Esmaeeli, M. Ahadi, H., Delavar, A., & Shafie-Abadi, A. (2007). Effects of emotional intelligence factors training on enhancing mental health. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 13(2), 158-165 (Persian).
- Fata, L., Motabi, F., Shakiba, SH., Barooti, E. (2008). Items of emotional-social intelligence as predictors of mental health. *Psychological Studies*, 4(2), 101-124. (Persian)
- Goleman, D. (1995). *Emotional intelligence; Why it can matter more than IQ*. (Translated by N. Parsa, 1380), Tehran: Roshd Pub (Persian)
- Greven, C., Chamorro-Premuzic, T., Arteche, A., & Furnham, A. (2008). A hierarchical integration of dispositional determinants of general health in students: The big five, trait emotional intelligence and humor styles. *Personality and Individual Differences*, 44, 1562-1573.
- Henry, J. D., Green, M. J., Restuccia, C., Lucia, A. D., Rendell, P. G., McDonald, S., & Grisham, J. R. (2009). Emotion dysregulation and schizotypy. *Psychiatry Research*, 166, 116-124.
- Johnson, S. J., Batey, M., & Holdsworth, L. (2009). Personality and health: The mediating role of trait emotional intelligence and work locus of control. *Personality and Individual differences*, 47, 470-475.
- Jöreskog, K. G., & Sörbom, D. (2003). *LISREL 8.54* [Computer software]. Chicago: Scientific Software.
- Kerns, J.G. (2006). Schizotypy facets, cognitive control, and emotion. *Journal of Abnormal Psychology*, 115, 418-427.
- Kerns, J.G., & Becker, T.M. (2008). Communication disturbances, working memory, and emotion in people with elevated disorganized schizotypy. *Schizophrenia Research*, 100, 172-180.
- Johnson, S. J. Batey, M. & Holdsworth, L. (2009). Personality and health: The mediating role of trait emotional intelligence and work locus of control. *Personality and Individual Differences*, 47, 470-475.
- Liberman, R. P., & Robertson, M. J. (2005). A pilot, controlled skills training study of schizotypal high school students. *Verhaltensther-apie*, 15, 176-180.
- Marnat, G. G. (2003). *Handbook of psychological assessment*. USA: John Wiley & Sons.
- Meehl, P. E. (1990). Toward an integrated theory of schizotaxia, schizotypy and schizophrenia. *Journal of Personality Disorders*, 4, 1-99.
- Mikolajczak, M., Petrides, K. V., Coumans, N., & Luminet, O. (2009). An experimental investigation of the moderating effects of trait emotional intelligence on laboratory-induced stress. *International Journal of Clinical and Health Psychology*, 9, 455-477.
- Nelis, D., Quoidbach, J., Mikolajczak, M., & Hanssen, M. (2009). Increasing emotional intelligence: (How) is it possible? *Personality and Individual Differences*, 47, 36-41.
- Platek, S. M., Fonteyn, L.C.M., Myers, T.E., Izzetoglu, M., Ayaz, H., Li, C., & Chance, B. (2005). Functional near

- infrared spectroscopy reveals differences in self other processing as a function of schizotypal personality traits. *Schizophrenia Research*, 73, 125-127.
- Reza-Panah, H. (2008). *Introducing Persian version of Schizotypy Trait-form A questionnaire (STA) for adolescence screening*. MD thesis, Azad University, Tabriz, Iran. (Persian)
- Schutte, N. S., Malouff, J. M., Hall, L. E., Haggerty, D. J., Cooper, J. T., Golden, C. J., & Dornheim, L. (1998). Development and validation of a measure of emotional intelligence. *Personality and Individual Differences*, 25, 167-177.
- Schutte, N. S., Malouff, J. M., Thorsteinsson, E. B., Bhullar, N., & Rooke, S. E. (2007). A meta-analytic investigation of the relationship between emotional intelligence and health. *Personality and Individual Differences*, 42, 921-933.
- Williams, C., Daley, D., Burnside, E., & Hammond-Roeley, S. (2009). Measuring emotional intelligence in preadolescence. *Personality and Individual Differences*, 47, 316-320.

